

علی اصغر
فراسیون

ملت

ملیت

تابعیت

پرتو جامع علوم انسانی

ملت در لغت بمعنی گروه و جماعت است ولی در اصطلاح حقوقی عبارت از یک دسته افرادی است که ماهیت و خواص شرکت اجتماعی داشته در تأمین نیازمندیها و اجرای خواسته‌های حیاتی و تکمیل وسائل رفاه و امنیت در قلمرو حکومت و اصول واحدی زندگی کنند.

ولی مفهوم «ملت» بمعنای امروزی آن، مفهوم کاملاً جدیدی است، زیرا سبق اغلب مفهوم «ملت» با «اتباع یک دولت» مشتبه شده، حقوق ملی و حقوق دولت را بجای یکدیگر استعمال می‌کردند در صورتیکه ملت و تابعیت دو حقیقتی هستند که هدف

اجتماعی آنها یکی ولی در عین حال متفاوت و از یکدیگر جدا هستند و این جدائی بارز از لحاظ علمی قابل بحث است.

ملیت یک کیفیت معنوی است که با نیروی روحی تحقق یافته در پیکر احساسات اجتماعی جلوه می‌کند ولی تابعیت ممکن است از روح بیرون و از احساسات ملی دور باشد.

در این عصر بحث درباره ملیت در واقع بحث در تعریف و تشخیص یکی از پدیده‌های سیاسی زمان است که نظریات مختلف و عقاید متفاوتی در اطراف آن ابراز و بیان شده است.

بعقیده مؤلفین و نویسنده‌گان دائرة المعارف‌ها، زبان ساده‌ترین عاملی است که در مسئله ملیت جلب توجه می‌کند ولی در حالیکه بعضی از ملل مانند مصریان بزبان نژادی واصلی خود تکلم نمی‌کنند، امروز نمیتوان زبان را یگانه مأخذ قرار داد، امروز زبان را فقط میتوان یکی از اصول ملیت شمرد.

در عصر صفویه میخواستند وحدت ملی را با وحدت مذهب نگاهدارند ولی امروز تمام اقلیت‌های مذهبی تابع و مقیم در کشور یک ملتند و باید تلاش در تعییم زبان ملی باشد زیرا یکانگی زبان در وحدت ملی خیلی مؤثر است، البته برنامه مبارزه با بیسواندی و بطوردکلی برنامه انقلابی ما در گسترش و یکانگی زبان ملی نیز اثرا دارد ولی امروز باید عوامل مثبت و جاری را در نظر گرفت و بر اساس مجموعه آنها قضاوت کرد.

«سرزمین» یا باصطلاح سیاسی «کشور» برای رسمیت دادن یک ملت ضرور است کما اینکه قبل از تشکیل دولت اسرائیل و سکونت در محدوده خاصی یهودیان پراکنده ملت اطلاع نمی‌کردند بلکه قوم یهود می‌گفتند امروز هم ملت اسرائیل همان قسمت از قوم یهود است که در کشور اسرائیل سکونت دارد.

غیر از زبان و زمین و خاک و خون اقتصادیات هم در تکوین ملت‌ها رکنی از ارکان است کما اینکه علت اقتصادی «چک» و «اسلواک» را یکی کرد و عامل اقتصادی فلامانها

و والوانها را متوجه ساخت و بذریک را بوجود آورد و از همه مهمتر فرهنگ است ، طرز تفکر و استدلال واستنتاج است، که حیات اجتماعی و سیاسی را تحت تأثیر خود قرار میدهد . وزبان در اینجاد فرهنگ تأثیر شکرف دارد و آمال مشترک و خصائص ملی بوجود می آورد . بازی ، عناصر ملیت عبارتند از خاطرات ملی و نژاد مذهب و مردم و وحدت و قوانین و موقعیت جغرافیائی و سایر کیفیاتی که مولود مظاهر دروح و فکر باشند ولی تابعیت گاهی بر اثر سود یا زیان مادی و مصالح حیاتی و وقایع سیاسی تحصیل یا تحمل هیشود و زمانی قهر و غلبه یا عشق و علاقه عامل آنست .

ملیت متنضم مجموعه احساسات و علائق و تمایلات افراد نسبت به آثار و آداب و عادات و خصوصیات وطنی است، ولی تابعیت ظاهراتی است که تحت تأثیر عامل یا عواملی ایجاد می گردد و بر اثر عنصر یا عناصر یا علت و یا علل دیگر از میان می رود .
ملیت بر روی اراده استوار است ولی تابعیت گاهی بدون اراده هم تحمل می گردد .
ملیت یک نیروی روحی و معنوی است که در صحنه احساسات جلوه می کند اما تابعیت جدا از روح و دورز احساسات هم پیدا می شود .

هر چند ظاهرآ و از نظر حقوقی ملیت و تابعیت دریک ردیف قرار دارند ولی بعضی از دول استفاده از بعضی حقوق سیاسی را منحصر با فردی کرده اند که ملیت اصلی آن دول را دارند کما اینکه قانون مدنی خودمان هم اشخاصی را که طبق مقررات تابعیت ایران را قبول می کنند از تمام حقوق و امتیازات جامعه ایرانی برخوردار می سازد غیر از رسیدن بمقام وزارت و کفالت و مأموریت سیاسی در خارجه .

در اجتماعات اولیه بشر که دامنه ملت و ملیت باین حد وسعت نرسیده بود ریشه نژادی عامل مهمی بود ولی امروز که عده زیادی یک ملت را تشکیل میدهند مسئله نژاد نقش مهمی ندارد کما اینکه ملت امریکا از مخلوط نژادها تشکیل شده و نسلها بهم آمیخته و در آغوش محیط بعادات و زبان و کیفیات اجتماعی محل خو گرفته اند که ملیت اصلی خود را از دست داده و ملیت خاصی پیدا کرده اند و چشم آمال افراد آن یک

نقطه را هدف قرارداده است.

یک چنین ملتی که تمام شاخمهای نسل آن از یک ریشه نیست و آثارهم خونی در اخلاق و عادات و افکار و تمایلات اجتماعی آن بکنوع ویکسان نیست و فقط عبارت از اجتماع افرادی است که از توالد و تناسل نژادهای مختلف و امتزاج عمیق تاریخی موحد فرهنگ ملی و حس ملت آنها شده ملت سیاسی است بلکه از نظر واقع بینی تمام ملل دنیا ملت سیاسی محسوب میشوند زیرا نمیتوان باور کرد که هیچ دولتی دارای ملتی بدون پیوند و اختلاط از نژاد واحد باشد که در تاریخ خود صافی خون خویش را حفظ کرده از اختلاط بادیگران مصون داشته باشند.

حتی ملت فرانسه که دارای وحدت ملی است وزبان و عادات و عناصر یک ملت را دارد در حقیقت از نژادهای ایطالیائی و ژرمانی و ... تشکیل شده است.

محتاج بتوضیح نیست که نژادهای اصیل در گذشته‌های بسیار دور تاریخی بلکه در تاریکی‌های ماقبل تاریخ از یکدیگر جدا شده‌اند و عوامل وحوادث گوناگون اصل را تحت تأثیر فرع قرارداده و اگر در جستجوی نژاد خالص باشیم شاید در اقوام جزائر پراکنده اقیانوسیه پیدا کنیم که در طی قرون متعدد بادیگران مخلوط نشده باشند. بالاخره طرفداران نظریه‌های نژادی چون مأخذ و معیار صحیح و دقیقی برای تشخیص و تفکیک نژادها ندارند ناچار بزبان هتسول میشوند.

زبان مترجم احساسات و فرهنگ یک ملت است، زبان مقیاس فرات و محک حساسیت و معرف کیفیت یک جامعه است، زبان حافظ اسرار گذشتگان و شاخص تمایلات آنان و مؤثر و نافذ در روحیات آیندگان است.

زبان درین عناصری که در ایجاد ملت مسابقه میدهد رل اول و نقش اساسی را دارد و یکی از عوامل اصلی تشکیل دهنده ملت است.

هر چند در بعضی از نواحی مختلف ایران مانند آذربایجان و خوزستان زبانهای بیگانه تکلم میشود ولی از لحاظ سوابق تاریخی و نژادی وغیره با سایر ایرانیان یکدل

و یک جهت هستند و ما باید سعی فراوان کنیم که مبادلات سپاهیان انقلاب و مراودات عناصر فرهنگی با تشویق و تسهیل در تعلیم زبان فارسی و تکمیل و تحکیم وحدت ملی قدم‌های اساسی برداریم تا در تمام اعماق و زوایای کشور اعم از ترک و کرد و عرب و عجم آسوری و کلدانی زبان ملی را پیچ و فائق باشد، زیرا در مسائل مهمه اجتماعی سلسله جنبان ملیت زبان است و در شناسائی ملل همزبانی شاخص اصلی است و آنها که خط و زبان ندارند هیچ ندارند.

کشور فرانسه که واضح حقوق بشر و مهد آزادی است و آزادی را عامل قدرت خود میدارد، معتقد است که بدون آزادی نمیتواند زندگی کند ولی کسانی را که بلهجه‌های محلی مکاتبه کنند حبس و جریمه می‌کند زیرا وحدت ملی و سلامت کشور و تمامیت خاک فرانسه را مقدم برهمه چیز میدارد.

یک کشور و قتی میتواند از اصول آزادی متعین گردد که استقلال داشته باشد و وقتی استقلال حقیقی دارد که نیرومند باشد و وقتی نیرومند است که همه دارای یک روح، یک هدف، یک منظور کلی و یک زبان ملی باشند.

هر چند در دنیا هیچ کشوری نیست که در شمال و جنوب و شرق و غرب و مرکز و حواشی زبانها و لجهجه‌های محلی نداشته باشد ولی برای اینکه ملیت از هم پاشیده و متلاشی نشود یک زبان ملی دارد و یکی از مواد اول قانون اساسی آنها راجع به زبان ملی است.

باتحولات جهان‌کنونی وبالاخص چگونگی ایران برای تعمیم زبان ملی و تحقق یگانگی معنای جامع کلمه، دولت و ملت ایران باید بمسئله زبان با نظرخیلی جدی و ژرف بنگرند.